

Marcuskerk, Den Haag op 10 oktober 2021

Voorganger: ds. Bas Plaisier

- * Orgelspel / Welkom en mededelingen / Kort orgelspel
- * Zingen: *Psalm 103: 1, 3* (“Zegen mijn ziel, de grote naam..”)
- * Stil gebed en bemoediging en groet
- * Aansteken van de kaarsen – met *Candle Song*
- * Kindermoment en Kinderlied ??
- * Gebed om ontferming en vergeving
- * Gods Woorden voor het leven: Jakobus 2: 14 – 18; 26
- * Zingen: NLB 313: 5 (*‘O, Gij die wilt ontmoeten..’*)
- * Gebed bij de opening van de Bijbel
- * *Lezingen uit de Bijbel*
 1. **Genesis 16: 4b – 14**
- * Zingen: NLB 804: 1, 2 (*“De Heer heeft naar mij omgezien..”*)
 2. **Matteüs 25: 31 - 40**
- * Zingen: HH 703 (*“Ik was hongerig*
- * **Preek** over *Matteüs 25: 35* “Met liefde omzien naar elkaar..”
- * Zingen: NLB 838: 1, 2 (*“O grote God die liefde zijt..”*)
- * Dankgebed, voorbeden, stil gebed en Onze Vader
- * Moment om gaven te delen
- * Slotlied: Hemelhoog 395 1, 3, 4 (*“Ik wil jou van harte dienen..”*)
- * Zegen, beantwoord met zingen van Lied 415: 3 ‘Amen’
- * Orgelspel

Lezingen: Genesis 16: 4b – 14 en Matteüs 25: 31 – 40

Thema van de preek: “*Met liefde omzien naar elkaar* ” (Mt 25: 35)

We zijn *kwetsbare mensen*.

Het **lijkt** wel of we alles in de hand hebben, maar ook in een *welvaartsstaat* overleven we niet zonder andere mensen. We zijn op elkaar aangewezen, dat hebben we zeker in dit *Coronajaar* gemerkt.

Wat zijn we fragiel - als niemand zich om ons bekommert, is het over en uit.. Dan vecht iedereen alleen voor zijn *eigen* overleven.

Zonder *barmhartig omzien naar elkaar*, leven we in een woestenijs.

In de *Bijbel* lezen we dat ‘**het zich over elkaar ontfermen**’, tot het menszijn behoort zoals *God het bedoeld heeft*.

Daarover willen we het vanmorgen hebben.

We lazen het verhaal in Genesis 16 over een **dwalende Hagar** in de woestijn die de dood tegemoet lijkt te gaan. Er is *geen water* te vinden. Hagar was een concubine van Abram die naast Sara nauwelijks rechten had. Ze werd *gebruikt voor nageslacht*, maar haar *dorst naar liefde en aandacht* wordt niet gelest. Ze raakte verbitterd en rancuneus.

Het eindigde in verstoting en een vlucht.

We vinden haar ontredderd bij een waterbron.

Maar **daar** wordt ze opgezocht door de engel van de Heer. Die ontfermt *zich over haar*. Hij vertelt dat God haar klachten heeft *gehoord* en *weet* hoe zwaar ze het heeft. “*Wees niet bang, God zorgt voor jouw toekomst: je draagt een kind bij zich..*”, zo zegt hij. Je moet hem **Ismaël** noemen “**God hoort**”.

Op slag verandert haar hele leven en ze roept uitgelaten uit: “*U bent een God die ziet wat we nodig hebben*” Ze begrijpt dat ze een God heeft ontmoet **die ziet wat gemarginaliseerde mensen wordt aangedaan..**

Ze leeft op omdat ze *zich gekend weet*. En zoals God een naam weet voor haar kindje, weet zij er een voor deze God: **‘een God van het zien..’**

Wat is het belangrijk om gekend te zijn – dat je problemen serieus worden genomen. Kijk in ons land maar eens naar de toeslagenaffaire. Het ergste was dat ze niet werden gezien en gehoord..

Na Hagars ontmoeting heet die waterput “**Lachai-Roi**” – **de plek waar de Levende God haar had gezien en haar dorst geleest had.**

Het mooie van dit verhaal is, dat we God leren kennen als de liefheb- bende God die **ons ziet en naar ons luistert..**

‘Water geven’ en ‘dorst lessen’ van mensen die aan het eind van hun krachten zijn – **zijn tekenen van deze God.**

In Psalm 72 (vs 3) klinkt dit zo:

*“Hij zal de redder zijn der armen, Hij hoort hun hulpgeschrei
Hij is met koninklijk erbarmen hun eenzaamheid nabij.
Hij helpt, met hun bestaan bewogen, die zijn in vrees verward.
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen, Hij draagt hen in zijn hart..”*

De zorg voor deze gediscrimineerde vrouw is geen incident.

Hier klinkt de **grondtoon van de Bijbel: zo is God.**

*Maar tegelijk laat God daarmee zien dat wij het **hetzelfde** moeten doen!*

In dat licht lezen wat **Jezus in Matteüs 25 zegt.**

Jezus laat hier zien hoe belangrijk het is om ons te *bekommeren om me- demensen*. Dat doet Hij *niet met een aantal moralistische regels* over wat we zouden moeten *doen en nalaten*.

Nee – hij plaatst ons ‘*menszijn-met-anderen*’ in *eeuwigheidslicht* – **hoe moet vanuit God gezien ons leven eruit zien?**

Het is een bijbelstuk met een **ernstige toon.**

Want wat God het *allerbelangrijkste* vindt – dat is ook de maatlat *waar langs ons leven gelegd wordt bij het laatste oordeel.*

Jezus zegt: de vraag aan jullie zal zijn, ‘*wat heb je gedaan voor de minsten van mijn broeders en zusters..?*’

Als de **Mensenzoon – Jezus Christus - het laatste oordeel velt**, zal het gaan over hoe *wij met anderen zijn omgegaan*, wat *we gedaan* of nagelaten hebben.

Hebben we ons bekommert om het leven van onze naasten?

Jezus somt het op:

- * *het gaat Hem aan het hart als berooide mensen honger en dorst lijden - Hebben jullie hen wel voedsel en drank gegeven?*
- * *Als mensen geen kleding en bescherming tegen hitte en koude hebben - hebben jullie hen dan wel geholpen?*
- * *Als er ontheemde en rechteloze vreemdelingen op jullie pad kwamen - heb je hen dan wel gastvrij ontvangen?*
- * *Heb je de zieken en gevangenen gezien? – die konden zichzelf niet redden: heb je hen bezocht en geholpen?*

Dat is me nogal wat..

Matteüs 25 is een overbekend en aansprekend stuk. Krachtig en pregnant wordt aangeduid waarop het aankomt in ons leven.

Je zou het een **grondwet van het christendom** kunnen noemen..

Zo moet het *goede leven* en het *leven van christenen* uitzien.

Het goede leven is **niet een leven waarin het alleen maar over onszelf** gaat.

- Het belangrijkste is *niet dat we rijk en succesvol* worden.
- Het hoogste goed is *niet dat we veel en mooie spullen* hebben.
- Het ware leven is niet een leven waarin het vooral om *onze eigen vrijheden* gaat, *ten koste van anderen*.

Als schepselen van God moeten *we op elkaar gericht zijn en aandacht hebben* voor de allerzwakste mensen.. Jezus vraagt ons dat *we hen liefhebben – dat ons leven bepaald wordt door liefde*. **“De enige opdracht**

voor ons op aarde is: liefde geven en liefde ontvangen.” (Prof Sabine van Huffel)

Dat is zeker in een maatschappij waarin *zelfontplooiing* en *eigen belang* dominant zijn, een *ongemakkelijke boodschap*.

De *vrijheid* om te doen wat **jij** belangrijk vindt – wordt ons met de paplepel ingegeven. Je hoeft maar te luisteren naar de discussies over de Coronamaatregelen, om te merken hoezeer het *algemeen belang en de zorg voor zwakkere mensen* onderschikt gemaakt worden aan de **vrijheid voor jezelf**. **Zélf**s als je daarmee de vrijheid en de gezondheid van zwakkeren in gevaar brengt..

Dat is een denkklimaat waarin wat **jij** *denkt en doet*, ongeveer de *maat der dingen is geworden*. We mogen toch **zelf** *uitmaken* wat we goed vinden? *Wat Jezus hier zegt staat daar ver bij vandaan*.

Hij vraagt ons om ons te realiseren dat we *verantwoordelijke mensen* zijn en *verantwoording moet afleggen aan Jezus de mensenzoon*..

In het ultieme *evaluatiegesprek over ons leven* zal ons gevraagd worden wat ons *commitment* geweest is. Zijn we opgekomen voor *zwakkeren*, *hebben we gezorgd* voor een *betere samenleving* waarin we mensen te hulp zijn geschoten – **of** ging het steeds maar om onszelf?

Jezus zegt: Kijk eens om je heen: zie je naaste, kijk naar deze wereld, naar het **leefklimaat**. *Weet dat je verantwoordelijk bent* voor het huidige en toekomstige leven van je medemensen.

We hebben nogal eens de neiging om bij het laatste oordeel vooral te denken aan ons *persoonlijk geloven*. Als het met je *hart* maar goed zit – als je *in Jezus gelooft en trouw de Bijbel leest*, naar *de kerk gaat*, *genoeg bidt en mediteert* – dan ben je een echt christen. Heeft Jezus niet zelf gezegd: “*wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven.*”?

Maar waarom noemt Jezus dat hier niet?

Dat komt, omdat Hij ons hier de vraag wil stellen ‘**wat heb je gedaan met je geloof? Waaraan was te zien dat je Mij lief had?**’

“*Geloven en dienen van God*”, kan niet zonder “*liefde voor elkaar en het dienen van Gods mensen*”.

Geloven en onze relatie met Jezus hebben alles te maken met ‘goed doen’.

Onze zorg voor de hulpbehoevende naaste hoort **vanzelfsprekend** tot je *geloof in Jezus*. Het vloeit voort uit onze liefde tot Hem.

Als we door de liefde van Jezus aangeraakt zijn – dan kunnen we niet anders dan **Hem** – *en direct daarmee* – onze **medemensen** lief hebben.

Als we Jezus willen volgen, God willen dienen – dan gaan we als vanzelfsprekend ook onze medemensen dienen.

Dat lezen we ook in het merkwaardige *gesprek van Jezus met zijn volgers* aan het einde van de tijd. Jezus zal dan zeggen dat ze *gezegende mensen* zijn, en *Gods nieuwe wereld* in mogen gaan. Want ze hebben *Jezus gevoed*, Hem als *vreemdeling* een plek gegeven, hem als *zieke* bezocht, etc...

Waarop de vrienden van Jezus verbaasd vragen: ‘*wanneer hebben wij u dan geholpen....?*’ Ze begrijpen gewoonweg niet waarover het gaat.. Tot Jezus het hen uitlegt: “*Alles wat je voor mijn broeders en zusters gedaan hebt, dan heb je het voor Mij gedaan*”

De Here Jezus blijkt **zo diep verbonden** met hulpbehoevende mensen, dat *hun pijn ook zijn pijn is; hun angst zijn angst; hun hulpgeroep zijn schreeuwen om redding*.

Dat betekent ook, dat als we niet gereageerd hebben op de nood van anderen, we **Jezus** hebben genegeerd en pijn gedaan.

Hij voelt het **aan den lijve als we zelfzuchtig** zijn.

We zien soms beelden van een *moeder in een hongergebied* die radeloos bij haar kindje staat dat sterft van de dorst... De ogen die we dan zien - zo wanhopig: *ze lijdt met haar kind mee..*

Zo lijdt Jezus tot het einde van de tijden mee met hen die in **nood zijn en schreeuwen om hulp**. *Hij kan zich niet los zien van de mensen die hulp nodig hebben.*

De *lijdende Jezus* zien we **niet alleen op het kruis** – waar Hij alle schuld, pijn en lijden van de wereld op zich nam - maar ook **daar waar zijn kinderen lijden en sterven**.

Met deze *aangrijpende en ernstige woorden*, vraagt Jezus om - met **zijn** ogen van mededogen en hulpvaardigheid - naar onze naasten om te zien. *Als je Hem dus wilt opmerken in je leven, kijk dan naar de armen in deze wereld.*

*“Laat Uw wil mijn voedsel zijn
Uw genade mijn kracht,
en Uw liefde mijn rust.
Laat mij leven van de hoop op Uw rijk..”*